

כתבת השער האחורי:

עליזה

היא ליוותה אותו 43 שנה, עמדה לצידו גם ברגעיו הקשים וגם ברגעיו הגדולים ותמיד כה בו תמיד. אך כרגע עיה האחרונים היה בעלה רחוק ממנה.

6

כתבת השער הקדמי:

75 קברים

שרי הממשלה לא השתתפו בטיוח סי הקבורה לחללי צור. אך למיש פחות השכונות, ש היו עסוקות כאמון הקשה, הם לא הסרו.

8

כל

אנשי

עכו"ם

פרופסורים, אנשי תיקשורת ושר אחד מבליים על השבון כנסייתו הי מפקפקת של הכומר הקוריאני סון מיונג מון ככינוסים שהם מוקד הימון הקיצוני.

28

לא

מיזי

לאיש

מהעדויות עולה: או שאיש לא התרג מהדיווחים על הטבח, או שהמעשה היה צפוי ואף רצוי לראשי מע רכת הביטחון. העולם הזה מגיש שאלות נוספות ל ועדת החקירה.

70

פרי המירמה

כדי לזכות בהפלה חיינו שיכנע אותה הבעל להצהיר שאין הוא אבי העובר. כעת הוא מנצל הצהרה זו בשנית, כדי לתבוע גט בטענה שבגדה בו.

50

אני המושאץ

התורן

בראיון לשרית ישי מספר סגן השר רב שילנסקי על יחסיו עם העיתונות, על טראומת ה שואת, על חיוביו הניצחיים ו טוען: "בגין אי נו חושב שאני נודניק!"

31

איפה הזנה?

בביתו של מליכה טאנוס נתפסו ז וחצי קילוגרם זהב. הוא נעצר, הושפל והוכרז, וחלק מהזהב נעדם בתחנת ה מישטרה.

42

הסבתא המרעילה

סודה של הישישה החכיבה שנפטרה הי שבוע התנגדה: לפני 25 שנה היא הוחשדה בהרעלת ילדים והורשעה בנסיון להרעיל מורה בקיבוץ. מה קרה לה מאז?

49

הטאנגו

האחרון

בברזיל

סרט ברזילי חדש מגיע לישראל, ועני מתו יראה הטאנגו האחרון בפאריס כי מישחקיילדים.

64

נישואי

חרות

עוד טרם שככה הי סערה סביב גירודי ח"כ חרות מיכאל קליינר, נישאה גרד שת, גפי, לחבר חרות אחר, אף הוא גרדש טרי.

45

המלאכית

מרגלית הצור בחורה בעי סוק גברי מובהק - גביית חובות מסרבנית-שלום. סוד הצלחתה

52

מדורים קבועים:

4	תשקיף במדינה	4	נמר של יוון
5	הנדון - עיי המפולת	5	ידי קושינסקי, נעמי גל, אריאל
11	יומן אישי - דברו אלינו אמתי	11	אריאלי ואהוד בן-נר
13	אנשים	13	זה היה העולם הזה שהיה
15	מזונים	15	מדריך שידורים
18	פורום	18	הטלוויזיה הישראלית והירדנית
21	פליקס לאור וצפירה יונתן	21	שידור
22	מיכתבים	22	לידות ישראל
24	תשבצות	24	בישולים אנטי-קומוניסטיים
35	אנשים בעולם	35	מה הם אומרים
41	הרוסקופ - בין עקרב לקשת	41	מיכאל קליינר, אבי פרחן, אליקים ירון,
44	רחל המרחלת	44	גדי דונר, לב שטיינמן ושרה מור
47	גם זה וגם זה	47	אתה והשקט
48	לי זה 17	48	ספורט - ביתר נגד הטלוויזיה

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, ס. 232262/3/4. תאריך: 136. העורך הראשי: אורי אבנרי. עורך-תכנית: יוסי שנון. רכז מערכת: שלמה פרנקל. עורכי כיתוב: תמי מוטוביץ וגורא נוימן. צל מי מערכת: ציון צפירי וענת פרנסמי. ראש המינהלה: אברהם סיפון. מחלקת המדעות: רמי זכרני. המו"ל: "העולם הזה" בע"מ. הדפסה: "הדפס החדש" בע"מ, תל-אביב. הפצה: "גד" בע"מ

קיא קי

סרטי-החקיר הבריטי על תלאות העיתונות במלחמת פולקלנד. שהוקרן בי סלוויה הישראלית לפני שבועיים. עורך אסוציאציות בלב כל עיתונאי ישראלי. הצרות שבהן התנסו העיתונאים הבריטיים - העלמת מידע, הפצת מידע כוזב על-ידי הדוברים הרישמיים, צנוורה, הת אמת המידע לצורכי המוכן לסלף מוכרות כולן היטב גם לנו. הן קיימות בישראל כמו בבריטניה.

כל הסיפוסים שהופיעו בסרט היו ברייטיים אופייניים - אך די היה בשינוי קוסמטי קל כדי להפכם לישראלים. אנחנו מכירים את כולם: העיתונאי המוכן לסלף את האמת כדי, "לשרת את המולדת"; הכתב הצבאי המוכר את עצמו לשילטונות הצבא תמורת יחס מועדף; הדובר הממילתי החלקלק שלעולם אינו אמר דבר; הפקיד הבכיר המפיץ שקרים בתידורכים אינטימיים; ראש-הממשלה הגונו(ת) ידיעות רעות אך המפקיע(ה) לעצמו(ה) את כל הידיעות הטובות; ציין-הצבא הרואה כי עיתונאים מיטרד; הצנזור המאמין כי כל ידיעה שהיא משרתת את האיוב.

נראה שאלה הן תופעות עלומות בעיתות-מלחמה. מול מבול הגימוקים האמיתיים והשבועיים נגד פירסום-אמת כי מלחמה, יש לעיתונות החופשית רק גימוק אחד יריחי: זכותו של האזרח לדעת. כאזרח זהו גישה תיאורטית. כאשר חיללים נפצעים ונהרגים, כאשר המולדת בסכנה - איזה ערך יש לזכות מופשטת שכזאת? אך למעשה, זכות זו השובה מאין כמות. רק היא יכולה למנוע את סכנת ההתדרדרות לרודנות. המתגברת תמיד בימי מלחמה. רק היא יכולה למנוע רשלנות, חוסר-אחריות, קלות-ידע, הרפתקנות, פישע-מלחמה ועוד ועוד סכנות. המרימות את ראשיהן דווקא בימי-מלחמה, כאשר הרבה מיגבלות ועלמות הרבה נורמות מקובלות מתערערות.

בדרך

לא-דרך

ההבדל העצום בין מלחמת פוקל לאנד ובין מלחמת-הלבנון, מבחינת העיתונות, היה נעוץ במציאות הגיאוגרפית. כוח-המשימה הבריטי שט בלב ים, וזירת-הקרב היבשתית היתה רחוקה מכל מרכז של תיקשורת. העיתונאים הבריטיים, שביקשו לסקר את הקרבות, נאלצו להתיר ארץ באוניות-מלחמה, והיו לכוהים שם כשבויים לכל דבר. הצבא וחיל-הים שלטו לחלוטין על כל אספקה-תיקשורת שלהם. לא היתה להם אפשרות פיסיית להעביר חומר אלא באמצעות כישלונות הצבאיים, ואלה עשו בחומר כראות עיניהם. כפי שזאמר בסרט, היו כתבות שנשלמו, והיו שעוכבו עד אחרי המלחמה, והיו שמצאו חן בעיני משרד-הביטחון הבריטי והגיעו ליעדן כהרף עין. אילו היו בידי אריאל שרון אפשרויות כאלה, יתכן שמלחמת-הלבנון היתה מצויה כיום כניצחון כביר, הוורעות לא היו נודעות, ודעת-הקהל הישראלית והורה היתה מקבלת את גירסת הישלוטונות. זה היה כך בעבר. כאשר התנהלו הי

לוי אשכול